

Династію Книшуків на станції Іваничі знаєчи не кожен. Із покоління в покоління в цій родині діти йдуть у трудове життя шляхом дідів та батьків... Що спонукає молодих людей обирати професію залізничника? Із таким питанням я звернулася до одного із залізничників у родині Книшуків – Віктора Ксенофонтовича, складача поїздів на станції Іваничі.

Віктор Ксенофонтович Книшук народився 26 лютого 1959 року в селі Тутувичі Сарненського району, де працювали на той час на залізниці його батьки. Із січня 1961 року їх перевели працювати

ся, а згодом і одружилися.

У 1961 році моїх батьків перевели працювати на станцію Іваничі: батька – черговим по станції, маму – товарним касиром. Працювали вони на станції

на станцію Іваничі, і відтоді родина проживає у цьому селі.

Після навчання у школі Віктор Книшук вступив у Дніпропетровське технічне училище і у 1977 році отримав спеціальність помічника машиніста електровозів. Але невдовзі його призвали до армії, і на військовій службі майбутній залізничник затримався до 1987 року. У 1991 році Віктор Книшук почав трудовий шлях на станції Іваничі черговим стрілочного поста. Згодом працював черговим по станції, а зараз працює складачем поїздів.

Залізничні шляхи родини

Історію своєї родини Віктор Ксенофонтович розповідає із дежким сумом в очах:

– Моя мама Мотря Прокопівна у 1950 році почала працювати на станції Ковель черговою стрілочного поста. Згодом її скерували на навчання у Костопільську школу, там вона навчалася за спеціальністю “Товарний касир-ваговик”. Із 1951 року вона вже працювала на станції Тутувичі товарним касиром-ваговиком. Батько Ксенофонтій Ульянович почав свій залізничний шлях у 1951 році стрілочником на станції Поворськ. Згодом, як і мама, навчався у Костопільській школі і після її закінчення був скерований на станцію Тутувичі черговим по станції. Там вони й познайомили-

до 1987 року, потім вийшли на заслужений відпочинок.

Моя сестра Любов теж обрала шлях батьків. Із 1975 року працювала на станції стрілочником, потім за скеруванням закінчила Дніпропетровський інститут інженерів залізничного транспорту і після закінчення працювала на станції Ківерці черговою по станції. У 2011 році вийшла на заслужений відпочинок.

Діти сестри теж стали залізничниками – син Іван працює складачем поїздів на станції Луцьк, дочка Анна – черговою стрілочного поста на станції Звірів, а її чоловік працює у Ківерцях складачем поїздів.

Моя донька Вікторія з 2007 року теж працює на станції Іваничі черговою стрілочного поста, зараз перебуває в декретній відпустці. Чоловік доньки та його мама – теж залізничники. Зараз у нашій сім’ї підрастають внуки.

На моє питання, як працювалося на залізниці батькам, Віктор Книшук відповідає, що нелегко:

– І зараз нелегко працюється. Змінилася, щоправда, специфіка роботи та її обсяг. Батьки працювали позмінно, тому я навіть не щодня їх бачив. Одного дня вони працювали з 8-ї ранку до 20-ї вечора, наступного дня – з 20-ї вечора до 8-ї ранку. Приходив в обід зі школи, батьки відпочивали, бо наступної ночі знову йшли на роботу. Тільки на вихідних і під

Династія Книшуків: долі людські, освячені працею

час відпусток батьків ми були разом усією родиною.

Завдяки безкоштовному проїзду у відпустку, який мали батьки-залізничники, ми об’їздили весь Радянський Союз.

– Найдалішою була поїздка до Новосибірська, – ділиться спогадами Віктор Ксенофонтович. – Це зараз поїзд Москва–Владивосток знаходиться в рейсі 6 днів, а в ті далекі часи – два тижні. Ми встигали доїхати тільки до Новосибірська і поверталися назад, бо треба було встигнути повернутися до завершення відпустки.

Ще маленьким Віктор часто приходив із батьками на станцію:

– Раніше з під’їзної колії “Волиньвуглезбутпостач” відправляли за зміну 350 вагонів вугілля, а документи на вантаж оформляли вручну. Коли я приходив, то не сидів без діла – допомагав мамі штампувати бланки документів. Простої у ті часи не було, треба було робити все швидко, на оформлення було мало часу, тому бланки документів зі штампами готувалися завчасно. У ті часи в нашій місцевості працювало багато промислових підприємств, тож клієнтів залізничній станції не бракувало.

Я з дитинства познайомився з роботою залізничника, тому довго не роздумував над тим, який професійний шлях обрати. Після закінчення школи навчався в Дніпропетровському училищі, згодом – служба в армії, а потім я повернувся на залізницю.

– Мої діти теж змалечку бували у мене на роботі, – з усмішкою згадує ті часи Віктор Ксенофонтович. – Їм сподобалася робота на залізниці, і вони вирішили продовжити залізничний шлях Книшуків. Уже багато років поспіль День залізничника і День профспілки залізничників і транспортних будівельників вважаються у нашій сім’ї родинними святами.

Професіонал і профгрупорг

– Моя робота безпосередньо пов’язана із рухом поїздів, – продовжує розповідь Віктор Книшук. – Окрім роботи на станції, формуємо поїзди для подачі на під’їзні колії “Волиньвуглезбутпостач” та цукрового заводу. Маємо пункт технічного обслуговування, на якому ремонтуємо вагони. На мою думку, серед усіх залізничних професій складач поїздів – найнебезпечніша, тому що робота пов’язана з рухомим складом. Деколи трапляються нюанси у роботі, наприклад, не розщепляються вагони, або ще якісь непередбачувані ситуації виникають, або ж доводиться заходити в міжвагонний простір – зону підви-

щеного ризику. Впливають на маневрову роботу і погодні умови. Буває, що надворі, наприклад, гроза, а ми не можемо чекати, поки вона мине. У роботі складача поїздів важливо вчасно формувати поїзди для відправлення і не допускати простою вагонів.

На станції Іваничі Віктора Ксенофонтовича знають не лише як спеціаліста своєї справи, а й як мудрого і справедливого профгрупорга, який готовий допомогти у вирішенні важливих питань. Із 2009 року, відколи Віктора Книшука вибрали профгрупоргом, він жодного дня не пошкодував, що взявся за цю справу:

– Робота ця клопітка, – розповідає залізничник, – люди звертаються з різними потребами, наприклад, хтось хоче путівку на відпочинок, хтось потребує путівки на лікування. Для дітей залізничників організуємо путівки у наші залізничні дитячі табори. Суттєву підтримку і допомогу у профспілкових справах маю від Рівненського теркому профспілки. Контролюю питання охорони праці, забезпечення спецодягом, підготовки “першозимників”, також допомагаю молодим складачам поїздів в освоєнні професії.

Пенсіонери теж звертаються за допомогою з різними питаннями. От зараз поновлюємо документи на медичне страхування пенсіонерів. Треба побувати

у кожного вдома, ознайомити з умовами медичного страхування. Тож роботи не бракує.

Дідусеві іспити

Окрім щоденної залізничної праці, Віктор Ксенофонтович має ще одне відповідальне заняття вдома – виховання онука та онуки. Онук Тимур та внучка Валерія дуже люблять гратися з дідусем у залізницю і час від часу приходять на станцію подивитися на справжні, великі поїзди...

– Розповідаю їм про залізницю, про вагони та тепловози, можливо, вони теж продовжать нашу династію, хоча до вибору професії їм ще далеко, – зауважує Віктор Книшук. – Доводиться давати настанови тим, хто вже обрав у житті залізничний шлях – майбутнім складачам поїздів. Пояснюю їм, що у нашій роботі найважливіше – суворе дотримання інструкцій, правил з охорони праці, вимог із безпеки руху, а досвід – це власне поєднання знань із навичками в роботі.

Невдовзі Віктор Книшук відзначатиме своє 55-річчя. Він мріє про стабільну роботу свого колективу і високі показники роботи станції, на якій працює вже понад два десятиліття.

Тетяна БАЛЛА
На фото з архіву:
Віктор Книшук із
батьками та сестрою

ЗАСНОВНИКИ:
управління Львівської залізниці та дорпрофсож
Ресстраційне свідцтво
КВ № 1252.
Редактор
Ігор ПАРАЩАК
тел. 226-32-97
факс. 226-41-83
Заступник редактора
Андрій ВЕЗДЕНКО.....226-26-10

Відповідальний секретар
Галина КВАС.....226-25-67
Коректор
Андрій КОСЮРА.....226-32-03
Кореспонденти:
Ольга ПАДКОВСЬКА.....226-01-65
Олександр ГЕРШУНЕНКО.....226-37-83
Оксана ПОДОЛЬСЬКА.....226-39-34
Тетяна БАЛЛА.....226-59-27
Оксана ЛОЖ.....226-36-23
Лілія ХОМИШИНЕЦЬ.....226-37-80
Бухгалтер Тетяна АНДРУШКО.....226-46-80

Львівський Залізничник
Адреса редакції: 79000 м. Львів, вул. Гоголя, 1.
E-mail: lz@railway.lviv.ua
ГС ДТГО “Львівська залізниця”
Р/р 260000092670
Код ЄДРПОУ 20851444 МФО 325956
ЛФ АБ “Експрес-Банк”

Індекс газети 30223.
Виходить щоп’ятниці.
Тираж 39 563.
Замовлення 170.
Зверстано у комп’ютерному центрі редакції газети “Львівський залізничник”
Комп’ютерна верстка
Антоня БЕГЛЯРОВА ..... 226-38-15.
Склад редакційної колегії:
Ігор Парашак, Андрій Везденко, Галина Квас, Олександр Гершуненко, Андрій Косюра.

Точка зору авторів може не збігатися з позицією редакції.
Передрук текстових чи візуальних матеріалів газети можливий лише з письмового дозволу редакції. Редакція залишає за собою право скорочувати і редагувати надіслані матеріали. Рукописи та листи авторам не повертаються. Листування із читачами ведеться лише на сторінках газети При цитуванні посилання на газету “Львівський залізничник” обов’язкове.
Газету віддруковано у “Видавничому Домі “Високий Замок”.